

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **J. K.**, zast. JUDr. Jiřího Rakem, advokátem se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 58/31, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2006, č. j. 22 Ca 419/2005 – 13,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému advokátovi stěžovatele JUDr. Jiřímu Rakovi **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2005. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb. (dále jen „zákon č. 261/2001 Sb.“).

Krajský soud dospěl k závěru, že podaná žaloba postrádá náležitosti podle ust. § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“), neboť z ní nejsou zřejmé žalobní body. Usnesením ze dne 6. 1. 2006, č. j. 22 Ca 419/2005 – 9, proto žalobce vyzval k odstranění vad podání ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Žalobce byl současně poučen o tom, jakým způsobem má vady odstranit, a rovněž o následcích nesplnění uložené povinnosti. Na tuto výzvu (doručenou dne 19. 1. 2006), však žalobce nereagoval a nedostatky podání ve stanovené lhůtě neodstranil. V řízení tak nebylo možné pokračovat. Krajský soud proto žalobu usnesením ze dne 2. 3. 2006, č. j. 22 Ca 419/2005 – 13 odmítl.

Stěžovatel podal proti tomuto usnesení včas kasační stížnost. Uvedl, že pokud žaloba neměla potřebné náležitosti, doplňuje je v tomto podání. Na výzvu krajského soudu nebyl schopen řádně a včas reagovat, neboť je starší a nemocný člověk, a neměl možnost opatřit si sám právní službu. Zástupce z řad advokátů mu byl ustanoven teprve dne 30. 6. 2006. Další námítky stěžovatele směřovaly k samotnému meritů věci. Poukázal na to, že podle osvědčení Okresního úřadu ve Vsetíně ze dne 14. 6. 1993 je státním občanem České republiky. Šetření žalované ve věci považoval za nedostatečné. Za účelem prokázání jeho účasti ve Slovenském národním povstání by podle názoru stěžovatele bylo nutné provést dokazování výsledkem dalších osob či jeho čestným prohlášením. Na základě uvedeného stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Po posouzení věci uvážil Nejvyšší správní soud takto:

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně neodkázal na příslušné ustanovení soudního řádu správního, jehož se dovolává. Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že namítl jednak nezákonnost rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu s tím, že na výzvu krajského soudu nebyl schopen řádně a včas reagovat, neboť je starší a nemocný člověk, a neměl možnost opatřit si sám právní službu. Druhý okruh stížních námitek směřuje proti postupu žalované, která podle stěžovatele náležitě neprošetřila, zda tento splňuje podmínky pro poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti (s výjimkou případů uvedených v § 109 odst. 3 s. ř. s.), je k projednání kasační stížnosti třeba, aby důvody kasační stížnosti odrážely obsah rozhodnutí soudu. V případě, že je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přichází pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. V řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zkoumá, zda rozhodnutí soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není přímo přezkoumávat samotné žalobou napadené správní rozhodnutí, nýbrž prověřovat, zda soud při takovémto přezkumu postupoval a uvažoval správně. Rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je tak vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 2 As 45/2005 - 65, www.nssoud.cz).

V projednávaném případě krajský soud žalobu odmítl, neboť měl za to, že v řízení nelze pokračovat pro vadu podání. Věc samu tudíž neposuzoval. Nejvyšší správní soud tak může v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat jednak závěr krajského soudu, že podaná žaloba postrádala náležitosti podle ust. § 71 odst. 1 s. ř. s., a dále zda soud postupoval v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Nemůže se však již zabývat námitkami

týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí žalované je zákonné či nikoli a zda v něm žalovaná správně posoudila splnění podmínek pro poskytnutí jednorázové peněžní částky podle § 1 odst. 3 zákona č. 261/2001 Sb.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě z hlediska uplatněného stížního bodu a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Žaloba musí obsahovat jak obecné náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., tak zvláštní náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 s. ř. s. Pod písmenem d) cit. ustanovení je jako jedna z nutných náležitostí žaloby uvedena identifikace tzv. žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem Krajského soudu v Ostravě, že stěžovatelem podaná žaloba neobsahuje náležitosti podle § 71 odst. 1 s. ř. s. Není z ní totiž patrné, jakých konkrétních nezákonných postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl podle stěžovatele správní orgán dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž postrádá právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.

Ze zákonné dikce výše uvedených ustanovení s. ř. s. je zřejmé, že jestliže podání neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, soud vyzve navrhovatele (stěžovatele) k jejich doplnění v přiměřené lhůtě. Tato lhůta byla krajským soudem stanovena na jeden měsíc. V usnesení obsahujícím tuto výzvu byl stěžovatel poučen o tom, jakým způsobem má své podání (žalobu) doplnit, jakož i o tom, že neodstraní-li vady podání, soud usnesením řízení o tomto podání odmítne. Stěžovatel však vady svého podání neodstranil. Jeho stížní námitku, že na výzvu krajského soudu nebyl schopen řádně a včas reagovat, neboť je starší a nemocný člověk, a neměl možnost zajistit si právní pomoc, posoudil Nejvyšší správní soud jako nepřipadnou. Lhůta stanovená krajským soudem se s ohledem na povahu předmětného úkonu, k němuž byla určena, jeví i Nejvyššímu správnímu soudu jako přiměřená. Nadto mohl stěžovatel požádat o její prodloužení. Pokud se domníval, že jeho právní znalosti nepostačují k sepsání žaloby, či k odstranění jejích nedostatků, avšak současně neměl možnost opatřit si advokáta, mohl požádat o ustanovení zástupce soudem.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že Krajský soud v Ostravě postupoval zcela v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. a nepochybil, pokud z důvodu neodstranění vad žaloby, pro něž nebylo možno v řízení pokračovat, žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že napadené usnesení netrpí nezákonností z důvodu tvrzeného stěžovatelem dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a kasační stížnost proto podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Ustanovenému zástupci stěžovatele náleží v souladu s § 11 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby učiněné v řízení o kasační stížnosti ve výši 4200 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 600 Kč podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 4800 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

